

Mutvoran 97

Mut...Ne,Mutvoren.Ma ne, krelci valjda Motovun. Kakav Motovun, MUTVORAN!!! Šta? Da, da, Mutvoran. A gdje je to, molim te lijepo? Tamo negdje kraj Poreča.

Ovako je otprilike izgledao dijalog nas par sretnika koji odlučismo žrtvovati dio klasičnog ljetnog ugodaja (čitaj: spavaj, kupaj se, spavaj, tulumari...) kako bismo produbili svoje znanje iz područja klasične geodezije i fotogrametrije. Naime u Mutvoranu je organizirana ljetna škola za studente Arhitektonskog fakulteta ali i praksa za studente Geodetskog fakulteta. Omjer učesnika bio je 1: 10 u korist AF-a, a to znači da je krajnji rezultat bio četiri studenta našeg fakulteta + voditelj geodetskog dijela asistent Dubavko Gajski i pedesetak studenata AF-a i voditelj cjelokupne avanture zvane "MUTVORAN" mr.

Boris Vučić.

Cilj tog "turističkog posjeta" bio je napraviti geodetsku podlogu u M 1: 50, fotogrametrijski intepretirati zanimljivije objekte te sve to objediniti sa arhitektonskim snimkama.

Organizacija smještaja u turističkom naselju Duga Uvala bila je više nego zadovoljavajuća (kasnije je ustanovljeno da je Mutvoran ipak "malo" bliže Puli). Inače Dugu Uvalu preporučam svakome tko ima problema sa mišićima nogu, naime nakon dva tjedna redovitog odlaska na doručak i večeru ustanovili smo da nam je promjer listova porastao za 3-5 cm. Ovom prilikom želio bih napomenuti kako smo blagodati smještaja uz more koristili često kao naprimer stanovnici Kotoribe (mjesto uz granicu sa Republikom Mađarskom)

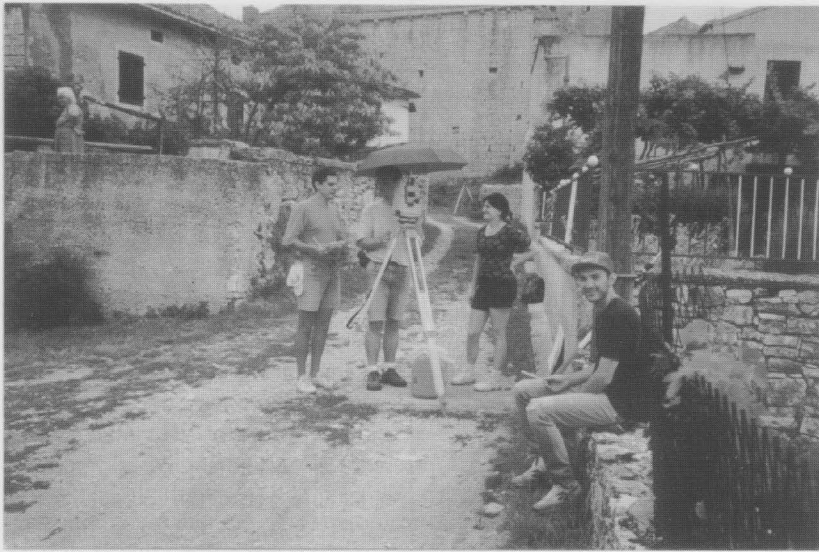
Sam Mutvoran udaljen je otprilike

nekih 5-6 km od Duge uvale. Tu relaciju smo svakodnevno svladavali zloupotrebljavajući službenog Favorita asistenta Gajskog. Studenti AF imali su malo više sreće pa su u dva tjedna isprobali cijeli niz prijevoznih sredstava od službenog autobusa (priča se da su ga redovito sanjali), punta, nexie, mercedesa 200D, pa sve do autobusa redovite linije i jednog sasvim solidnog "maunting bajka".

Da li je Mutvoran selo, mjesto, "zona sumraka", gradić ili nešto sasvim peto ni danas mi nije jasno ali da ima trostruko više kuća nego stanovnika činjenica je koju nitko (nažalost) ne može osporiti. Prosjek godina tih petnaestak starijih je daleko iznad 45. U samom mjestu (selu...) kao bazu za smještaj instrumentarija (TC 600, Hasselblad, nivelir...), izradu skica i slično koristili smo crkvu, jedinu javnu zgradu unutar zidina. Lokalni svećenik bio je toliko oduševljen našim (ne)najavljenim posjetom i zauzimanjem njegovog radnog mjesta da ne samo što nas je izbacio iz crkve nego nam je maltene zabranio ulaz u Mutvoran, ali ukazanjem općinskog djelatnika stvari su vraćene u prvobitno stanje pa smo ponovno dobili svoje radne stolove u obliku crkvenih klupa i kolica.

Sam rad na terenu obavljan je od ranih jutarnjih sati (9 a.m.) pa do nekih 17-18h sa pauzama za tzv. ručak koji smo konzumirali na poprilično zanimljivim mjestima

(raznorazne stepenice, tko zna čija dvorišta, ispred groblja, pod nekakvim drvećem i sl.). Prilikom praktičnog dijela ne samo da smo naš trust mozgova koristili za rješavanje klasičnih geodetskih problema (orijentacija, dogledanje, stabilizacija i sl.) nego smo imali prilike upoznati se sa problemima arhitektonskog snimanja objekata. Ovom prilikom zahvalio bi studenticama AF-a koje su nam nesebično omogućili da dođemo u kontakt sa vrlo vjerojatno jednim od sofisticiranijih instrumenata na ovim prostorima, a možda i šire, tzv. "Samo reducirajući ultra kompaktni spuštač okomica", poznatijim u slengu kao visak na grani. On ne samo da kompenzira utjecaj Fayeove i Buguerove korekcije te korekcije reljefa nego i sam otklon verikale ima minimalistički utjecaj. Djevojke su nam otkrile i tajnu instrumenta a ona je u pomno odabranoj grani

duljine 3,5-4,23 m sa blagim lukom radijusa $PI \cdot 4,28$ m te posebnim

pletanjem tzv. "špage"na koju se viješa visak koji frapantno podsjeća na visak kakav dolazi uz klasičan geo instrument!

Treba istaknuti da je i naš skroman instrumentarij (TC600, Hasselblad, Pentacor six te Ni2) zaintrigirao buduće arhitekta. To se ponajviše odnos na "Hilti", kako se od milja zvala kutija TC600. Ergonomski oblikovana kutija, čistih linija i diskretne naranđaste boje oduševila je sve poklonike teze "sve u funkciji korisnika", jer ne samo da služi za prijenos instrumenta nego je možemo koristiti za sjedenje, stajanje, crtanje skica, rezanje kruha i slične malo nesvakidašnje aktivnosti.

Kakav utjecaj na lokalno stanovništvo ima iznenadna pojava 60-ak mladih, pametnih i nadasve zgodnih studentica, pardon studenata prosudite iz slijedećih

izjava: "Ne može na tavan, ako nije mogla UDBA NEĆETE NI VI", ili "Žao mi je ali ne možete u dvorište jer krava zbog vas daje manje mlika". Bilo je tu i drugih izjava koje granice sa metafizikom ali s vremenom stvari su se izgubile pa smo snimili gotovo cijeli Mutvoran osim dvorišta u kojem niti jedna jedina zgrada nije imala građevinsku dozvolu (nije da smo se nešto previše bunili).

Nakon povratka u Dugu Uvalu podaci su "pretakani" u računalo pa smo na licu mjesta provjeravali koliko smo dobro (loše) radili. Računalo nije korišteno samo u "ozbiljne svrhe", nego i za razonodu. Svatko tko je donesao hamper vode mogao je na primjer do mile volje surfati po Internetu.

Opušteniji dio prakse sastojao se od izleta. Bilo ih je komada dva. Prvi se sastojao od upoznavanja sa

amfiteatrom u Puli poznatijim pod nazivom arena. Prilikom povratka autobus se na svu sreću pokvario pa smo iskoristili tu priliku za uživanje u Istarskom krajobrazu stopirajući na povratku u Dugu uvalu. Drugi izlet bio je u obliku cjelodnevne turneje po unutrašnjosti Istre pod vodstvom neponovljivog prof. Bedenka. Tom prilikom obišli smo u javnosti možda

malo manje eksponirana mjesta ali zato mjesta koja svojim arhitektonskim artefaktima zaslužuju pažnju svakog tko je zainteresiran za njezinu povijest. Posjetili smo Barban, Sveti vincent, Gračišće (vjerojatno najimpresivniji pogled u ISTRI - vedute 26 lokalnih gradića rasprostiru se svuda okolo vas, te obje strane istarske obale), Kršan te manje više poznat Plomin (primjer

simbioze ekologije i industrije).

Zadnjeg dana mještani Mutvorana priredili su svim učesnicima svečani ručak u obliku ribica sa gradela izražavajući zahvalnost što smo barem nakratko obojali njihovu sivu svakodnevnicu ili možda zahvaljujući nam što napokon odlazimo (tješimo se da je ipak ovo prvo).

Krajnji rezultat našeg dvotjednog boravka u Istri ugledao je svjetlost dana u obliku plana u M 1:50 koji će arhitektima omogućiti da uklope svoje tlocrte položajno. Uz plan tu su i redresirane foto snimke zanimljivijih objekata te vjerojatno i digitalni model terena na koji bi se trebali "dignuti" snimljeni objekti.

Kad se sve zbroji (ili oduzme) ovakav paralelni rad studenat našeg faksa sa studentima drugih (u ovom slučaju AF) više je nego korisno i zanimljivo iskustvo te se nadam da će se i dalje prakticirati, a poznavajući prof. Fiedlera siguran sam da hoće. ■

Tomislav Ciceli

